O té velké cestě vpřed - Samson, Jaroslav Lenk

```
    E
1. Nevím, jak je starý svět, já znám ho jen přes třicet let,
        F#mi  H   E
   kam míří, kam míří,
   už tolik slibů slyšel jsem, a všechny odvál příští den
          F#mi  H     E
   jak chmýří, jak chmýří.
          F#mi                    H
R: Pán, který lžičkou cink', nám cestu nabíd' svůdnou,
       C#mi
   tak opojnou jak drink, tak nenáročnou, schůdnou,
       A                        C#mi
   a kdo by nešel s ním, vždyť takový je člověk,
          F#mi       F#7        H
   rád vznáší se jak oblaka či dým.
2. Jako každá z mnoha cest, i tahle musí někam vést,
   či spíš měla, či spíš měla,
   vždyť šli jsme po ní tolik let, až déšť nás chytil cestou vpřed
   a chladil čela, a chladil čela.
R: Pokud o tom vím, tak párkrát jsme si zašli,
   trvalo to dýl, nežli jsme cestu našli,
   a bylo by zlatý, kdyby to bylo hned,
   dřív, nežli všichni ukážou nám paty.
3. Zas další pán už zacinkal a ukazuje někam dál
   a všem se líbí, tak moc se líbí,
   ať rozmyslí si každý sám: na to nemám a na to mám,
   než něco slíbí, než něco slíbí.
R: Za ta léta vím, že život není kismet
   a mozek že je tím, čím mělo by se myslet
   a nenaletět hned, i když jsem přesvědčen,
   že s každým dnem je o malinký kousek lepší svět.
4.=1.
```